

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 6. Descendit Dominus ad omnes inferni carceres sed diuersimodè ad
hos & alios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

anima iuxta substantiam suam tantum def-
 cendit, & mansit in limbo Patrum; vicus
 tamen illius triumphatoris, ad ecce-
 rum omnes carceres penetravit: ad carcerem
 damnatorum, nam illis indicavit, quod ipse
 legitimus esset iudex & supremus omnium
 dominus creaturarum; illos terrefaciens;
 neque concurrens, nominatim agem dia-
 bolos pudore confundens: qui terribili
 vitio, & reboati tormentum suum penam-
 que declarabant, & sicut per dominum hunc
 denique & coactenati erant, tremore ob-
 riguerunt horribiliori quam illi derigibus
 ceceat Moyses: Tunc conturbati sunt Principes
 Edom, reboantes Moab obstruunt trevor, obriquetus
 omnes habitatores Chanaan, Paetas in limbo
 totum attulit tristitiam, illis calamitatem
 suam exponens quod participes non fuerint
 virtutis huius maximi Redemptoris, quo
 liberarentur à peccato originali. Eos qui in
 Purgatorio detinebantur maxima demulsi
 consolatione, spem eorum animando.

6. Descendit Dominus ad omnes inferni
 carceres sed diversimodè ad hos & alios.

¶ Itaque sicut dum supremus Concilij Prae-
 ses magna auctoritate & maiestate
 iustissimum intrat carcerem, in quo diversa
 sunt receptacula vnum profundum, obstru-
 & horreum ad mortem condemnatis: aliud
 non tantorum reis criminibus: est & aliud
 commune destinatum ijs qui debitis gra-
 vantur, quae paulatim solvantur: habetur
 etiam cubiculum nobilioribus opportunum,
 qui ex eius sperant praesentia beneficium;
 ingreditur illis hic Princeps, & in medio
 consistit cubili inter viros illos nobiles,
 & hinc oculum coniecit ad hoc cubiculum,
 & alium ad aliud, quo cunctos in illis exi-
 stentes invenit: & per hoc omnes eius
 agnoscent ingressum & celsitudinem; & alij
 de quo praesentibus, alij confidunt: alij ex
 recepto hilaris sunt beneficio. Talis fuit,
 interior illustrissimi nostri Principis in car-
 cerem illum infernalem, quamvis enim ipse
 solus quantus ad an mae substantiam in
 cubiculum illud intravit illustrissimum istorum
 nobilium SS. sc. Patrum: porro Insipiam;

inquit, omnes dormientes, in omnes partes: eoque
 modo oculus eius accessit, ut omnes perspicue
 personam illius & maiestatem cognoverint,
 diversis licet effectibus: hoc enim egregie
 declarat verbum illud: *Insipiam omnes dor-
 mientes: nonnulli contremiscent, alij solamine
 recreabuntur, porro Illuminabo omnes sperantes
 in Domino.* Illuminare, visionem hic significat
 beatificam, qua reddentur illi beati per
 lucem gloriae: etenim eo momento quo anima
 illa Domini sanctissima ingressa est in lim-
 bum, illas SS. Patrum illuminavit, iamque
 limbus locus fuit paradisi & beatitudinis.
 Hoc est quod Dominus per mortem suam
 effecit; caelos etenim aperuit oblatos, ita
 ut iam ingredi possent animae ad claram Dei
 visionem. Hoc inquit quod eodem contigit
 insipiam: *Velum templi scissum est à summo usque
 deorsum: ut enim exponit Apollonius, velum
 illud contegebat Sancta sanctorum, ut signifi-
 ficaretur hominibus divinam nondum esse
 revelatam essentiam, ut ea animae sanctae per
 claram posseut gaudere visionem: Significante
 Spiritum S. nondum esse propalatum sanctorum vitam.*

Ex pirante Domino & moriente, diffin-
 datur velum, videan que iam animae sanctae
 clare Deum, sintque beatae. Sunt qui sustinent
 verbis illis: *Illuminabo omnes sperantes in Do-
 mino:* denotari, quod etiam beatas reddiderit
 omnes animas in purgatorio detentas; quan-
 doquidem nullà facta sententiae violentia,
 pollunt illae legitime intelligi sub nota illa
 universalis; *Omnes sperantes in Domino:* illae
 namque felices animae perfectè sperabant in
 Domino, Et si Romanus Pontifex, qui tantum
 est Christi Vicarius possit applicare meritum
 sanctis in Purgatorio virtutem meritum
 & satisfactionis Dominicae Passionis, qui-
 bus abundanter solvitur eorum debitum:
 & si invidus Christi Martyr D. Laurentius,
 ut testis D. Gregor. Turonens. in solutio-
 nem ignis, quem pro domino constanter
 pertulit, obtinuit ut singulis totius ann-
 diebus Venetiis descendat & realiter des-
 cendat in Purgatorium, ut ex illo plures
 liberet animas sibi devotas, eiusque fidentes
 intercessioni: Et S. nostro Alberto concilium
 est à domino ut in die obitus sui ob insignia
 eius merita, remissionem obtineret pena-
 rum; quas iuebant in Purgatorio sex millia
 animarum: nec non D. F. Agidno setio
 seta-

Mat. 17. 15.

Hebr. 9. 8

Christus omnes ex purgatorio liberauit

Refertur à Leandro Algerio de viris illustribus Ordin Praedicator.

518
In vita.
Francisci. S

Seraphini terrestri, D. Francisci, Dominus permiserit. Scriptore D. Bonaventura vi cum terrena desereret, plures etiam anime ex Purgatorio egredereentur illis applicatis meritis viri illius meritis emineatissimi; quanto magis hoc credendum est factum fuisse Christo moriente: quando iam dignitatem meritum, & valorem satisfactionum erat demonstraturus, iam sanguis illius adhuc calens ebulliret, profusus in terra, remissionem clamans peccatorum vocibus multo elatioribus, & auditu dignioribus, quam illas fuisse testatur S. Scriptura, quas innocuus Abelis sanguis protulit vindictam postulans de fratricida. Deinde cum dies esset gloria & triumphus Christi, quod specialiter in infernum descendit proclama captivus, & iustas illas sanctasque animas erepturus, Ceterum hac definenda relinquamus Theologis, & ad ultiora pergamus huius figuræ de Iona expositionem veritatem.

f. 7. Non potuit mors Christum digerere sicut nec cetus Ionam: unde de ventre eius egressus est secum SS. Patres de limbo educens.

14 **N**OND: tribus diebus & tribus noctibus fuit Iona nos. et in visceribus ventris mortis: existente anima in limbo, & corpore in sepulchro: verum tamen illum non potuit cetus concoquere. Hoc eleganter exprimit verbum illud: *Enonuit*, licet videatur nauseam parere, utitur S. Eloquium ex iudicio D. Aug. verbis, quæ talia videntur quando magna proprietate, demptis imperfectionibus explicantur per ipsa veneranda mysteria, Ita Propheta Rex verbo vitæ erudandi, quo mysterium explicet productionis verbi generati, quando, ex annotatione D. Athana. d. Cyril. h. d. Aug. s. d. Hiero. d. & aliorum locutus in persona Patris cælestis, dixit: *Erudavit cor meum verbum bonum*: quia ructus formatur intus in stomacho, & naturaliter nascitur ex eius plenitudine, & omnia eâ redolet, habetque odorem, quæ latent in stomacho; ita æternus Pater illum producit. Verbum Bolum euomere, ex eius oritur virtute & fortitudine, quia cum calor naturalis non potest consumere, & cibus maiori riget virtute

a Ep. de Deo
certi. Conc.
Nicen.
b L. 1. Theof.
c In. ps. 44.
d Ps. 44. 1

ad resitendum, quàm calor ad digredendum & corrupendum. Et sic se rex habuisset cetus id est mors cibum hunc adeo fortis digerere nequirit quem sibi incorporaverat etenim in se quasi totam incorporaverat virtutem ipsius essentie substantiam hoc est, in mente D. Petri, quod David prædixit: *Non deselinquet animam meam in inferno, neque sanctum tuum videre corruptionem*. Non potuit, inquit D. Hier. illum infernus detinere quia virtus pollet superioribus, qui consiliosus Damiæ & Maria, factus est ut portus æreæ confringeret, & veltes fœtore demelleret. *Qui contrivit portas æreæ & egredietur super montes*. Nequirit sepulchrum corpus illud corruptum per sanctissimum, quod licet odore & carne coalescat, tamen tamen erat substantiæ & fortitudinis, ut in se omnem quælibet substantiam, vitæque complecteretur.

Concigit morti, inquit D. Hiero. Enim, quod voraci draconi quem Babylonii colabant ut Deum: etenim vi notat Lyra. doctrina conspicuus et or incretetur commensurus gentes, illos venerari ut deos in quibus vites agnoscebant suis admodum suspectos. Atque ut eas suis non possent enervare. Tales erant illi dracones, qui quod tantus esset, indocuit Rex quod daniel non posset non confiteri illum ut deum vitium: quia comederat & deuorabat oves, agnos imo maiora animalia boues & vaccas. Ut cum daniel enervaret & deleter cibum componit robustioris & solidiorem, dux sumens differentes substantias, easque intermiscet pinguedine seu adipem ita vigorosa, ut esset difficilissimum imo quæ impossibile illum digerere, quem in belis frustra que diuidens aduenienti draconi mandandum obicit: deuoravit eum deus, atque in ventrem suum traiecit. Porro cibus fuit hic adeo vigorosus, fortis & ad digerendum difficilis, ut quamvis calore supra ferueret tanto quo etiam ossa fortiora curantur quæ comederat decoqueret & confunderet, nedum illum non potuerit corrumpere, sed insuper ex eo mortales passus sui angustias, & quidem tales ut medius dirumperent, & nedum cibum quem traiecerat fortis profunderet, sed etiam multum eius quod stomacho suo continebat.

Quis draco morte voracior? Virtutes enim aborbet, ut non sit potestas que resiliat in locum.